

DE MANRESA A SURIA

Tal i com ens prometia la carta de convocatòria, l'excursió ha estat planera i fàcil (quatre hores). El camí ha anat seguint la vall del Cardoner, ben a prop del riu. La manca d'incidències ha estat la tònica en un trajecte potser massa urbanitzat per a ser gaudit pel Paraigua.

El camí ens porta per un paisatge agrícola en regressió. També ens trobem amb la Colonia Antius, abandonada, que resta com a barri fantasma, testimoni del passat tèxtil de la regió. Dues imatges que contrasten amb la realitat actual de relativa prosperitat del Bages al si d'una economia industrial diversificada.

I arribem a Cal Reguant, la masia que segons sembla és l'origen del cognom Reguant.

Aquest nom prové de la seva situació - la masia domina la zona de regadiu de Súria situada en un bon eixamplament de la vall del Cardoner. Els Reguant, doncs, eren els "regants". Els documents existents a Mas Reguant daten del 980.

Hem anat a dinar a cal Pau. La Lourdes ens ha convidat a xampany per a celebrar la seva fortuna en la Loteria (la poca vergonya va treure el "Gordo"). Per acabar, la facció balladora del paraigua (bastant minoritària) ha fet de les seves aprofitant una festa d'avis.

La jornada ha acabat amb una visita al Poble Vell de Súria, on el Regus a més de mostrar-nos les relíquies de la vila ens ha explicat algun "west side story" autòcton.

EL TURP D'OLIANA

D'acord amb la ruta inicialment marcada hi ha un tram -aquell que va de Perles a coll de Nargó- que consisteix en 8 o 9 km de carretera asfaltada. Considerant que caminar per carretera asfaltada no és gaire agradable, el "comitè organitzador" ha cregut que és molt més suggerent fer el

Turp d'Oliana (1.650 m).

No som gaires: no arribem a vint. Sortim de Coll de Nargó per anar a Cambrils i iniciar la pujada al Turp d'Oliana, també anomenat el Cogulló.

El dia és esplèndid. El darrer tros és una mica fortet. Avui ha estat el